

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลัง การใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และแบบวัดความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอน ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำผลมาวิเคราะห์ โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลัง การสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ของเพื่อนร่วมชั้น

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับความสามารถ ของคะแนน

ความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำนวน 16 คน

ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับ การให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น มีคะแนนเต็ม 56 คะแนน

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ร้อยละ	ระดับ
				มาตรฐาน
ก่อนการทดลอง	32.44	5.72	57.93	ผ่าน
หลังการทดลอง	43.31	9.73	77.34	ดีมาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าก่อนได้รับการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเท่ากับ 32.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.72 ค่าร้อยละ 57.93 ซึ่งระดับคุณภาพอยู่ในระดับผ่าน แต่หลังจากการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเท่ากับ 43.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.73 ค่าร้อยละ 77.34 ซึ่งระดับคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาตัวเลขของคะแนนค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น สรุปได้ว่า หลังจากได้รับการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษสูงขึ้นและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับความสามารถของนักศึกษา จำนวน 16 คน ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับ การให้ข้อมูลข้อนักลับของเพื่อนร่วมชั้น การพูดนำเสนอแต่ละครั้ง คะแนนเต็ม 56 คะแนน

นักเรียน ลำดับที่	การพูดนำเสนอครั้งที่ 1			การพูดนำเสนอครั้งที่ 2		
	คะแนน	ค่าร้อยละ	ระดับ ความสามารถ	คะแนน	ค่าร้อยละ	ระดับ ความสามารถ
1	35	62.5	พอใช้	41	73.21	ดี
2	36	64.29	พอใช้	50	89.29	ดีเยี่ยม
3	32	57.14	ผ่าน	36	64.29	พอใช้
4	36	64.29	พอใช้	44	78.57	ดีมาก
5	32	57.14	ผ่าน	39	69.64	ค่อนข้างดี
6	27	48.21	ตก	47	83.93	ดีเยี่ยม
7	29	51.79	ผ่าน- อ่อน	52	92.86	ดีเยี่ยม
8	38	67.86	ค่อนข้างดี	50	89.29	ดีเยี่ยม
9	35	62.5	พอใช้	44	78.57	ดีมาก
10	29	51.79	ผ่าน- อ่อน	44	78.57	ดีมาก
11	30	53.57	ผ่าน- อ่อน	40	71.43	ดี
12	35	62.5	พอใช้	52	92.86	ดีเยี่ยม
13	29	51.79	ผ่าน- อ่อน	39	69.64	ค่อนข้างดี
14	30	53.57	ผ่าน- อ่อน	36	64.29	พอใช้
15	33	58.93	ผ่าน	40	71.43	ดี
16	33	58.93	ผ่าน	39	69.64	ค่อนข้างดี
ค่าเฉลี่ย	32.44	57.93	ผ่าน	43.31	77.34	ดีมาก
SD		5.72			9.73	

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความวิตกกังวล ของคะแนนความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำนวน 16 คน ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น การพูดนำเสนอในแต่ละครั้ง มีคะแนนเต็ม 3 คะแนน

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
			ความวิตกกังวล
ก่อนการทดลอง	2.23	0.29	ปานกลาง
หลังการทดลอง	1.90	0.25	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าก่อนได้รับการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น นักศึกษามีค่าคะแนนความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเท่ากับ 2.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 ซึ่งระดับความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง แต่หลังจากการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น นักศึกษามีค่าคะแนนความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเท่ากับ 1.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 ซึ่งระดับความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่า ระดับความวิตกกังวลอยู่ในระดับเดิม คือ ระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตัวเลขของค่าคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลง สรุปได้ว่า หลังจากได้รับการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกรุ่นร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษลดลงและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

**ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ค่าร้อยละ และระดับความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา
จำนวน 16 คน ก่อนและหลังการสอนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
ร่วมกับการให้ข้อมูลข้อนักลับของเพื่อนร่วมชั้น การพูดนำเสนอในแต่ละครั้ง มีคะแนนเต็ม
3 คะแนน**

ลำดับที่	การพูดนำเสนอครั้งที่ 1		การพูดนำเสนอครั้งที่ 2	
	คะแนน	ระดับความวิตกกังวล	คะแนน	ระดับความวิตกกังวล
1	2.25	ปานกลาง	1.94	ปานกลาง
2	2.47	ปานกลาง	2	ปานกลาง
3	2.63	มาก	2.03	ปานกลาง
4	2.31	ปานกลาง	1.66	ปานกลาง
5	2.53	มาก	2.31	ปานกลาง
6	1.97	ปานกลาง	1.72	ปานกลาง
7	2.38	ปานกลาง	2.06	ปานกลาง
8	1.72	ปานกลาง	1.53	ปานกลาง
9	1.91	ปานกลาง	1.72	ปานกลาง
10	1.84	ปานกลาง	1.56	ปานกลาง
11	2.09	ปานกลาง	1.78	ปานกลาง
12	1.94	ปานกลาง	1.81	ปานกลาง
13	2.44	ปานกลาง	2.19	ปานกลาง
14	2.5	ปานกลาง	2.22	ปานกลาง
15	2.16	ปานกลาง	1.72	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	2.23	ปานกลาง	1.90	ปานกลาง
SD	0.29		0.25	